

tajenja wupowědać, a jeli što w tymle mojim wopisanju zmylki nadeńdže, dha njejsym zawěsće ja na nich wina, ale moji spowědarjo, kotřiž mylicy so sami zmylne powěsće mi podachu. Tola po móžnosći sym wšudže wšo tež sam přepytował a so wo wšěch wobstojnosćach swědomiwje přeswědčował. A tuž njech je moje njedebjene wopisanje hladałko za wšěch zdžělanych delnjołužiskich Serbow, kiž su po prawym wot Boha powołani, zo bychu byli radžerjo a wodžerjo swojeho naroda; njech w tutym hladałku spóznaju samych sebje, kajcy su, a sebi pódla pomyśla, kajcy dyrbjeli być. Snadž tola při tym tón a wony wocući a pytnje, zo njeje na prawym puću. Cuzy čitarjo pak z njeho dowidža, zo njebě a njeje serbski lud, kiž so wotnarodnja a přeněmčuje, ale zo nimale wšudže cyle druge mocy na jeho gwałtnym wotnarodnjenju džělachu a džělaju. A bohužel! z mojeho wopisanja tež spóznaju, zo měješe sławny delnjoserbski wótčinc k. farań Tešnań pońje prawje, jako při poswjećenju Budarjoweho pomnika w Budystecach w l. 1867 želnosćiwje praješe: „Dolnja Łužyca jo jadyń wjeliki kjarchob!“ — Škoda jeno, zo njeje nam wón přistajił, što běchu a što hišće su zwjetša tótecy abo rowarjo delnjołužiskeho serbskeho naroda.

A. Wokolnosť [Złego] Komorowa.

I. Łutowska wosada.

Łutowska wosada słuša do Kalawskeho wokrjesa a pod Grodkowsku superintendenturu. Farska cyrkej (z 3000 mk. dokhodami) je we Łutach (Laute), a su zafarowane hornjoserbske wsy: Hózna (Hosena) z Kubołt-, Błótow- a Bur- młynami, Lipoj (Leipe), kolonija Tornow a nowozaložene škleńčeńnje Janowy Doł (Johannisthal), a delnjoserbska wjes Košyna (Gross-Koschen) z młynomaj Hamarnik (Hammermühle) a Knězske młyny (Amtsmühle); Košyna ma wot l. 1882 nowonatwarjenu filialnu cyrkej. — Fararjo běchu we Łutach serbsey z wuwzaćom posłědnjeho. Jich zapis hl. w tutym Časopisu 1877, str. 123. K tomu přińdže wot l. 1876 Friedrichs, rodź. Němc z Halle. — Šule su we Łutach (z 900 mk. dokh.), Lipoj, Hózne, Janowym Dole a Košynje (z 810 mk. dokh.), do kotrejež je tež Košynka (Kleinkoschen) zašulowana.